

Landskap: Småland Upptecknat av: Edith Österlund
Härad: Västbo Adress: Box 5, Skillerstorp
Socken: Kulltorp Berättat av: Carl Andersson
Uppteckningsår: 1941. Född år 1861 i Kulltorps sn.

Knoppa - Petter, - ett bygdeoriginal och
ohärlig affärsman.

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R. M. 7579:1.

Landskap: Småland
 Härad: Västbo
 Socken: Kulltorg
 Uppteckningsår: 1941

Upptecknat av: Edith Östlund
 Adress: Bot 5, Killeströms
 Berättat av: Carl Andersson
 Född år 1861 i Kulltorg

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ett äkta tryckoriginal under
 1800-talets första hälft var
 Kuoppa-Petter. Han var
 visserligen ej född i Kull-
 torg men kom han under
 vidkommande omständig-
 heter som han ej direkt
 gäto villat att det mesta
 av sin tid vandra omkring
 i Kulltorg.

Ännå i slutet av 1700-
 talet föddes Kuoppa-Petter
 i Andestrups cul. berättar-
 ken. Vi skulle då för att

Skriv endast på denna sida!

han var född på en
bidsy. Fikyllan säger ju
att Gud är vår vä-
lstandskamrats vän. Till gän-
get ha dessa vanliga
lycka med sig i "handel
och penningaffärer". Festin
alltid var klädd i "Petter en
offisiers" ^{offisiers} främling
och vanliga
smått och biståndande ut
i fingerpekarna. Han för
stod dock att syon igen
gören efter sig med en
skicklighet som på den
tiden förvände en bred
allmänhet. Han var veck-
ligen en "kryger" i smått.
Han hade en konst som

vette Kikka som inte var
riktigt att låta på. Då
Kugga-Petter vid ett till-
fälle begav sig utrikes i
affärer och kom att uppe-
hålla sig där några år
motte honom en ovanlig
syn då han återvände
familjen hade ökat under
hans bortovär på ett sätt
som han inte rätt gärna
kunde kännas vid. Genom
förestedt kikade Kugga-Petter
in en kväll efter mörk-
rets inbrott då han såg
Kikka pyssla om ett par
småglytor. Då gick han
sin väg i vredensand för

att aldrig återvända till
det forna hemmet.

Hai kitta gjorde att
han kommit hem ursäktade
de han sig med att han
trötts honom vara där
då han dröjt sig borta
så länge och då så...

Om hans mesta släkt
varo bosatta i Kullerby
kom han att uppehålla
sig där största delen
av året, då han inte
var ute på affärer.

Han sysslade mest med
luffaffärer vilka lyckades
över förväntan... Han var
även läs- och skrivkundig.

frärbemöt andra männis-
kor av hans klass. Han
var en ståtlig kare och gick
i klädd i stil med all-
mogan, utan uppsträdd
i krigs korderij kostym
så kunde han ju tala så
bra och imponerande för
firmorna, genom sitt
eleganta, uppsträddande
visade betyg, (fulska fristis)
balade och sade: Vill du
se min betyg, jag är in-
och utrikes kommissionär
i laderkrantschen. Då be-
gärde man sig för honom
och han gick borta med
mycket han åskade...

Lundboerna lagade alltid
knygga - Petter med sig
och man tvinslade sig
sig på hans nederkäftig-
het heller.

En dag anlände han
till Suddstad, stegade in
hos en läderfirma och
blev visad till kontret.

~~Ännu~~ Han presenterade
sig då som garnaremas-
käre. Flyg sig ned och bad
få låna block och penna
från att samtidigt skriva
ett affärsbrev till en läder-
firma i Borås. Han skilte
lika gärna köpa av en in-
vända kontorschefen, varvid

Kungö - Petter svarade
lite betänksamt och dröjan-
de. Det kunde jag ju men
knappast till så fördélakti-
ga priser som i denna
firma... Han skien sitt
affärsbrev styggade det
på sig, tackade och var
överordallande artig samt
beredde sig att gå. Han frå-
gade honom om man
man möjligen inte kunde
gå via en om än så liten
affär med honom. Han
krögade reflekterade efter
allt frugande och berättar
på kortet skemo upp.
Om en stund hade han till-

7579:8.

ACC. N:R. M.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

handlat sig ett större parti
läder av dem, vilket sena-
re skulle tilländas kom-
m. Han talade även om
skjut till en av kom-
missionens adress. Han trod-
de kommissionens handlingar hade
kan lämnat och allt var
i sin ordning. Lädet sänd-
des den uppgivna dagen
och till den uppgivna
adressen. Kungälv-Petter
stod färdig på platsen med
annan ok. Så styrde han
om att lädet blev om-
lastat och körde så i
färdtjänstningen. Stads-
styrelsen kunde vända.

(Jämnas jämnas inte då). Så
värlade Knoppen-Petter stjuks-
ar flera gånger Läderhän-
an i Kalmarstad fick "ta
kassar" för sitt läder och
springa fäst dem själva.
Vid ett tillfälle köpte
han ett par läder från
en läderhandlare i Bris
vid namn Palmér. Det
visade sig då att Knoppen-
Petter för en gång skull
blev fast. Beloppet rörde
sig om cirka 3000 kronor.
Han fick då fått lämna
en tid framåt. Då han kom
ut sade han på sitt van-
liga självsäkra sätt: "Nu en

gång slår jag ett slag i
altartaulen! Och verkli-
gen, kan gjorde nu en bygg-
som ingen människa kun-
nat drömma om.

Det hade kommit till
hans öron att det kom-
mit in en skeppslast
läder till Stockholm från
Ostindien. Barneana
Stockholm såg sig upp-
satta att låsa lasten som
gick loss på 50-å 60 000
kronor. Kungon-Petter be-
gar sig dit frisedd med
rikliga handpenningar, fick lofte
av barneana att överta
lasten. Det blev en lastning

på ett annat fartyg som
gick till Hovikping och en
gunde Karpas-Petter sig
glada bager. Hans släkting
är kunde också flöt på
hans näbbgäms, gods, men,
"det med bräts för mig
sny för sig", som det heter
här och här. Karpas-Petter
fick aldrig vad man tyck-
te i orden riktigt gån av
jüngarna. De förmågen
kunna en känderna på
konsten. Han blev ej heller
atalad för kypen han gunde
i Stockholm. Karpas-Petter
var fenomenal i konsten
att göra igen spåren efter sig.

Han var så utstuderad
att ställa sina affärer att
man kom aldrig åt att
åtala honom.

Kungor-Petter var också
en sällskaplig lagvårdare.
Var det någon som hade frus-
na affärer så vände man
sig till honom. Vid ett till-
fälle hjälpte han släkting-
arna. Skuldsen från sina
skulder, skaffade dem an-
ställning, upgjord lön och
gjalt vad det var, så var
de smått förnöjda. Han
sade då till Kungor-Petter
att man fann det underligt
att detta folk som varit så

fattigs, kunde bli rika i
en sådan last. Kungor-
Petter svarade då helt la-
koniskt: Det var dock inte
jorran jag tyngde dem de
fick klara.

Då Kungor-Petter av
naturliga skäl på äldre
dagar, blev mestadels
att fura omkring och grä-
vande affärer, gick han
omkring i bygden som
vilket fattighjäl som helst.

Men likafullt låg det en
viss förnimmelhet över hans
person som ~~det~~ hjälps-
lösens kruska. Han kunde
sitt till på sitt vill, men

aldrig någon sin träffades
de båda makarna men
Man kitta träffade sig
en så gott som ordinarie
man, vid namn Jonas
Fahl, som kunde tillkomma
med henne till sin död.
Denne man var född i
Kulltorp och var son till
knechten Anders Fahl där-
städes. Jonas Fahl sålde
vitt (= arsenik) och ville på
att bli fast många gånger.
Vid ett tillfälle då han var
förförd av ungdomsbekym-
rade han arseniken i en kanna
där det ej tog skada. På så
sätt undgick han att bli

ankladden för dödlig handling
med arsenik. Här länsmannen
uppstannade kommande hade
han ingen arsenik i sin
plumot och så gick till
han sin främe välbetallade
denne gång.

Och Kungö-Petter hade
sitt liv utan att bekymra
sig om hur hans främe
lusten hade det. Och kvin-
nen skändades dock alltid
i hans liv och han var
allt för uppgången av sin
lystfärdighet för att alls
skädda dem. Detta är dock
bara ett litet avsnitt ur
Kungö-Petters liv, vilket slutar
de. Högsta fattigdom i mitten av
1800-talet.